

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/51/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711010568
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7711010568.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Ladislava Tomčovčíka a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. mája 2014, v trestnej veci proti U. W., obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin vydieračského únosu podľa § 186 ods.1, ods.2 písm. b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/, f/ Tr.zák. spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.2.2014 sp.zn. 1 T 158/2011 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného U. W..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.2.2014 sp.zn. 1 T 158/2011 bol obžalovanému U. W. podľa § 186 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 7 Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 122 (stodvadsaťdva) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3T 132/2010 zo dňa 19.10.2010 vo výroku o treste, ktorým obžalovanému U. W. bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmiennečným odkladom výkonu trestu na 16 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratil podklad.

Podľa § 60 ods. 1 Tr.zák. obžalovanému U. W. zároveň bol uložený aj trest prepadnutia veci, a to T. T. - C. A.. I. XXL XXXXXX.

Vyššie uvádzaný trest bol obžalovanému U. W.V. uložený vzhľadom už na právoplatne uznanú vinu a to rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 1T 158/2011 zo dňa 24.9.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.12.2012 sp.zn. 7To 95/2012.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný U. W., v ktorom navrhol napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste zrušiť a uložiť mu miernejší trest, než mu bol uložený napadnutým rozsudkom, a to za použitia § 39 Tr.zák. o mimoriadnom znížení trestu. V dôvodoch odvolania poukázal aj na svoju úlohu v celom prípade, kde podľa jeho názoru jeho konanie nebolo až tak nebezpečné pre spoločnosť, ako tomu bolo u odsúdeného R. V., resp. aj ďalších páchatel'ov, ktorým boli uložené výrazne miernejšie tresty, než jemu.

Na podklade odvolania obžalovaného U. W. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním napadnutého rozsudku a konania mu predchádzajúceho odvolací súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 1T 158/2011 zo dňa 24.9.2012, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13.12.2012 sp.zn. 7To 95/2012 bol obžalovaný U. W. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu vydieračského únosu podľa § 186 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.a/, f/ Tr.zák., spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., a to na skutkovom základe, že

po vzájomnej dohode s obv. R. V. dňa 27.4.2010 v čase okolo 11.30 hod. na ceste k družstvu v obci U., I. Y. pristavili na osobnom motorovom vozidle zn. L. M., X..Č.. M.-XXXAJ, striebornej farby, pri poškodenom C. K. R., idúcim na osobnom motorovom vozidle zn. F. D., X..Č.. Y.-XXX Z., kde sa I. V. predstavil ako policajt a preukázal presne nestotožneným odznakom a vyzval ho, aby ich nasledoval k jeho prechodnému bydlisku, kde si presadol do ich vozidla, spútal mu ruky vzadu jednorazovou umelohmotnou sťahovacou páskou a spoločne sa vydali s ním po ceste na U. R., kde na poľnej ceste zastavili, začali ho biť päšťami do oblasti tváre, nasadili mu na hlavu čiernu bavlnenú kuklu s otvormi vzadu a odviezli ho na chatu nachádzajúcu sa na poľnej ceste, cca 300 m od hlavnej cesty vedúcej na U. R. - nad penziónom „..“, kde s vozidlom zastavili, bez známok násillia otvorili vchodové dvere do chaty, vytiahli ho z vozidla von a zanesli po schodoch do kúpeľne, tam ho posadili do vane na stoličku, oblepili lepiacou páskou, previazali špagátom a v krátkych intervaloch ho obaja udierali päšťami do oblasti tváre, neskôr drevenou nohou od stola aj na obe stehná, kde neustále pod hrozbou násillia od neho požadovali za prepustenie 15.000,- Eur, v doobedňajších hodinách už dňa 28.4.2010 sa mu podarilo odtiaľ ujsť aj so zraneniami, ktoré si odmietol dať ošetriť, pričom páchatelia svojím konaním pre majiteľa chaty R. S. nespôsobili žiadnu škodu na majetku a zariadení.

Obžalovanému U. W. za to bol vyššie citovanými rozhodnutiami podľa § 186 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods.1 Tr.zák., § 38 ods.7 Tr.zák., § 41 ods.2 Tr.zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 13 a 1 (trinásť a pol) roka.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3T 132/2010 zo dňa 19.10.2010 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému U. W. uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 16 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratil podklad.

Podľa § 60 ods. 1 Tr.zák. súd zároveň uložil obžalovanému U. W. aj trest prepadnutia veci, a to T. T. - C. A.. I. XXL XXXXXX.

Zároveň podľa § 288 ods.1 Tr.por. súd poškodeného C. K. R., nar.XX.X.XXXX, trvale bytom V., N. XX, adresa na doručovanie písomností U. XXX, s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Okresný súd Michalovce uznesením zo dňa 16.1.2014 sp.zn. 4 Nt 14/2013 podľa § 394 ods.1 Tr.por. povolil obnovu konania v predmetnej trestnej veci, a to v prospech odsúdeného U. W. s tým, že podľa § 400 ods.1 Tr.por. zrušil výrok o treste ohľadne odsúdeného U. W. v rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 1 T 158/2011 zo dňa 24.9.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 7 To 95/2012 zo dňa 13.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2012. Povolenie obnovy konania súd odôvodnil poukázaním na nález Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 106/2011 z

28.11.2012, z ktorého vyplýva, že v § 41 ods.2 zák.č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s čl.1 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky.

Po povolení obnovy konania, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. januára 2014 Okresný súd Michalovce v pôvodnej trestnej veci a v pôvodnom zložení senátu opätovne rozhodol o treste pre obžalovaného U. W.. Súd prvého stupňa podľa § 186 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr.zák., § 38 ods. 7 Tr.zák. uložil obžalovanému U. W. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 122 (stodvadsaťdva) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr.zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods.2 Tr.zák. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Trebišov sp.zn. 3T 132/2010 zo dňa 19.10.2010 vo výroku o treste, ktorým obžalovanému U. W. bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na 16 mesiacov, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratil podklad. Podľa § 60 ods. 1 Tr.zák. obžalovanému U. W. zároveň uložil aj trest prepadnutia veci, a to T. T. - C. A.. I. XXL XXXXXX.

K argumentom obžalovaného U. W., aby odvolací súd mu uložil trest pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, ktorá v konkrétnom prípade je 10 - 15 rokov trestu odňatia slobody, a to aplikujúc ustanovenie § 39 Tr.zák., považuje odvolací súd za nutné uviesť, že v prípade ak páchateľ bol uznaný za vinného z trestného činu v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu, čo je aj náš prípad, v takomto prípade nie je možné znížiť trest z dôvodov okolností prípadu pod dolnú hranicu prípustnej trestnej sadzby, ktorá už bola zvýšená na základe okolností prípadu. To znamená, že tie isté okolnosti prípadu nie je možné raz hodnotiť v neprospech obžalovaného a následne tie isté okolnosti prípadu v jeho prospech, ako sa toho domáha obžalovaný.

Navyše odvolací súd zdôrazňuje, že v tomto konaní po povolení obnovy konania tak súd prvého stupňa a ani odvolací súd sa nemohol zaoberať otázkou viny obžalovaného U. W., lebo obnova konania bola povolená len z dôvodu uloženia neprímerane prísneho trestu. Nasledujúce trestné konanie bolo vykonané v súlade s Trestným poriadkom a trest uložený na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, ktorý bol uložený ako súhrnný a bol zvýšený len o dva mesiace, v žiadnom prípade nemožno považovať za trest neprímerane prísny.

Nepochybil súd prvého stupňa ani vo výroku o zaradení obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, ani vo výroku o uložení súhrnného trestu a rovnako o uložení trestu prepadnutia veci, preto v tomto smere odvolací súd si v celom rozsahu osvojuje argumenty súdu prvého stupňa, na ktoré v podrobnostiach odkazuje a ničím viac nedopĺňa.

V tomto odvolacom konaní krajský súd nebol oprávnený riešiť otázku viny tak, ako sa toho domáhal obžalovaný U. W.Á., keď poukazoval na konanie ostatných spolupáchateľov, ako aj na to aké tresty im boli uložené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný

prostriedok nie je prípustný.